

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

M/s ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ.

v.

ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਅਤੇ ਹੋਰ। -ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ (ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ) ਨੰ. 275

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ {192% ਦਾ XI} -ਸੈਕਸ਼ਨ 31(4) ਅਤੇ 35 ਫਰਮ 1956
 ਦੇ ਇਨਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ
 ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ Jan., 25th.
 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ — ਸਿਚ ਗਲਤੀ, ਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ
 ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ- ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਲਿਖਤ , ਕੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ

ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਮੀਆ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਆਰਟੀਕਲ 226

RP, NL, AJD. ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ. ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ. 1941 ਵਿਚ ਭਰਾ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਆਰ ਪੀ ਅਤੇ ਐਨ ਐਲ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਰਮ ਆਰ ਪੀ ਜੇ ਐਮ ਐਲਏਡੀ ਅਤੇ ਐਮ ਐਲ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ , ਇੱਕ ਫਰਨ ਬਣਾਈ: ਐਲਆਰ, ਐਟ)। 1944-45 ਦੇ ਲਈ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟ ਹਿੰਦੂ ਫੈਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਚਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਈਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 24ii ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਰੱਖੀ : rms ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। RP and NL ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 1 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਟਰਨਾਂ ਭਰੀਆਂ। 13 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ITO ਨੇ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਓਜ਼ਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 13 (ਐੱਚ. ਮਾਰਚ, 1953) ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੇ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਰੀਓਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਲਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੀਕਟੀ ਫਿਕੇਸ਼ਨ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 3 ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ "ਉਹ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ- ਵਿਭਾਜਨਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਾਰਚ, 1957 ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ। ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੋਸ਼ਨ ਸੀ.ਅਪੀਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ , ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਗਲਤੀ, "ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 35(5) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਡੀਟੀ ਆਰਟਮੈਂਟ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲ* ਐਲਏਐਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ, ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 2^6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਂਡਮਸ, ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮਨਾਰੀ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਅਪੀਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1933, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਸੀ.ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਥਜਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ^ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅੰਬਾਲਾ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ *ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ*। ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1953, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ। ਲਖਪਤ ਰਾਏ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਨੰਦ ਲਾਲ, ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਮੋਗਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। 1941 ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਭਰਾ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ

M/s ਰਾਮ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਨੂੰ Mpga ਵਿਖੇ, ਫਰਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹਰਦੁਆਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਟਾਈਲ ਬਣਾਇਆ। ਲਖਪਤ ਰਾਏ-ਅਰਜਨ ਦਾਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ

ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਖੇ ਵਪਾਰ ਮੰਡਲ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ-

ਰੈਵੇਨਿਊ, ਨਿਊ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਰਾਣੀ

ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, 1944-45 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ 7 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿਟਰਨ ਭਰੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਫਰਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਨੇ 13 ਅਗਸਤ, 1951 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਫਰਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 22,058 ਅਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੁ. 11,029, ਦੋਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਭਰਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 165 (ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ) ਅਤੇ ਰੁ. 11,029 (ਫਰਮ ਤੋਂ ਲਾਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ), ਇਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 11,194 ਅਤੇ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੈਲਕੁਲੇਟਡ ਟੈਕਸ. ਇਹ ਟੈਕਸ 15 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ, ਕਿਵੇਂ- M/s. ਰਾਮ ਕਦੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; Dafi ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ- ਕੇਂਦਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ. ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਰੈਵੇਨਿਊ, ਨਿਊ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏ.ਪੀ.-ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਪੇਹਤ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 35 ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਰਾਹਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੇ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23(5)(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੋਹਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ . ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39(1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਮਦਨ* ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-* ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿਆਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31(4) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!

M/s ਰਾਮ ਫਰਮ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧ ਕਰੇ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ

ਬੋਰਡ ਆਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਮਾਲ, ਨਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31(4) ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33(5) ਇਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 33(5) ਵਿਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰਾਹਮਾਨ ਨਰਾਇਣ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 30(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ' ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 31(4) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਫਰਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(4) ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਫਰਮ ਦੀ ਉਸ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ.

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਮਾਰਚ 1953 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਰਿਕਾਰਡ ਮੈਸ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(1) ਤਹਿਤ ਰਾਮ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ

ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਕੋਂਦਰੀ XXV ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. 24 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਮਾਲੀਆ, ਨਵੀਂ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਐਕਟ XXV ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਮ . 1953 ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਪੀਪੇਟ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 31(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਐਪੀਪੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 35(1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: -

“35(5)। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31 (ਸੈਕਸ਼ਨ 33, ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਜਾਂ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਬੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਜਾਂ 66-ਏ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ

M/s. Ram
Par shad-Nan d
Lal and other*
v.

The Central
Board of
Revenue, New
Delhi and
another

Bishan Narain,

3,

ਫਰਮ ਨੂੰ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੁਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ "

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗਲਤੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਧਾਰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਰ ਸਾਲ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਾਈਨਾ ' ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਾਰਟਨਰ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1957. ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਮਿਤ ਮਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1944-45 ਲਈ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ. 1953 ਦਾ ਐਕਟ XXV 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਗਲਤੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 35(5) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਸੀਮਾ

ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ, ਮੈ. ਰਾਮ ਭਾਵ 13 ਮਾਰਚ, 1933। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਪੇਟੀ-ਪੀ^ਏ^ਨੰਦ ਟੀਨਰ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ 1953 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਓਟਬਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 35(1) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 35(5) ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯਾਰ ਦੇ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਲੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਨਵਾਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕੀ ਵੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ I ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਧਾਰਾ 35(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35(5) j ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ

13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35 (1) 35 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 35 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (5)।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ - ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31(4) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

M/s ਰਾਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰਕ ਜੇ ਐਨ ਐੱਨ ਐੱਨ ਟੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1953, ਰੈਵੇਨਿਊ, ਨਿਊ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਸੇ-ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨੈਰਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਗੇ।

ਜੇ. 'ਕੌਸਲ ਫੀਸ ਰੁਪਏ। 100/-।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ